

בית מדרן

בית מדרן

לע"נ מרן רבינו עובדיה יוסף זיע"א

פרשת עקב
י"ז אב תש"פ

מפסטרין: וחאמר ציון (שעיה מט)

עלון מס' 263

העיר	כניסת השבת	צאת השבת	רבינו תם
ירושלים	19:15	20:05	20:57
תל אביב	19:13	20:03	20:54
חיפה	19:16	20:06	20:58
באר שבע	19:13	20:03	20:55

אין לקרוא בעלוון בשעת התפילה

הרב המקדים: הרה"ג רבי אברהם צוריאלי שליט"א
הרב הראשי לנס - ציונה

שיעורו השבועי

של מרן הראש"ל הרה"ק לישראל אב"ד בביה"ד העליון
הגאון הגדול רבי **יצחק יוסף שליט"א**
נשיא מועצת הרבנות הראשית לישראל

כותב השיעור: הרב **דביר פריץ שליט"א**
עורך השיעור: הגאון רבי **יצחק לוי שליט"א**
רב העיר נשר | וחבר מועצת הרבנות הראשית לישראל

הלכות שבת

אין איסור "לא תתגודדו" לנוהגים בשיטות מרן והרמ"א. דין "קמא קמא בטיל" בעולים לארץ. התימנים ינהגו כדעת מרן. ת"ח צריך שידע מנהגי כל העדות. אמירה לגוי שבות. שבות דשבות. גוי העושה מלאכה עבור ישראל כשסיכם עמו מערב שבת. טעמים לאיסור אמירה לגוי. גילוח הזקן. דין מומר לשבת ומומר לשאר איסורים. עירוב שבת.

איש על מחנהו ואיש על דגלו

א. חזק וברוך הרה"ק הגאון אברהם צוריאלי שליט"א רב העיר נס ציונה, ביקרתי בעיר שלו, וראיתי שיש לו צבור גדול של ספרדים והוא מוסר להם שיעורים בהלכה, ולמרות שהוא אשכנזי ולמד ב"שיבת חברון", הוא אומר להם את כל ההלכות לפי דעת מרן, ולאשכנזים הוא אומר כדעת הרמ"א! ממני יראו וכן יעשו. אם כל רב היה בקיא בהלכות של כל העדות, היה די ברב ראשי אחד, אבל מאחר שרוב הרבנים לא בקיאים בזה, לכן צריך רב ספרדי לספרדים, ורב אשכנזי לאשכנזים.

לא תתגודדו

ב. לפני כשנתיים היה כנס רבני ערים בצפון הארץ, והיה אחד שדיבר שם, אמר: אין דבר כזה שלספרדים ההלכה כך, ולאשכנזים ההלכה אחרת, מה זה, וכי יש שתי תורות לעם ישראל?! יש איסור "לא תתגודדו", לא תעשו אגודות אגודות, זה לא דאורייתא! והוסיף: אני לא מבין מקומות שמקפידים על ביטול ישראל כדעת מרן (ז"ד סימן קיג סעיף ז) שהישראל יניח על גבי האש, מספיק לעשות כדעת הרמ"א (שם) שהמשגיח ידליק נר נשמה בבוקר וממנו הגויים יבעירו את האש ויבשלו, וכן כשאני מסדר קידושין לחתן ספרדי, אני לא עושה לו שבועה חמורה. וכן אין דבר כזה בשר כשר ובשר חלק, אם הבשר כשר - גם לספרדים הוא כשר. אותו אחד גמר לדבר והלך. אני כמובן שמעתי את הדברים וכעסתי, אנתנו לא כועסים משטויות, אבל מכעים לשמוע שמועטים בהלכה. כל גדולי הדורות שאמרו שקיבלנו הוראות מרן השלחן ערוך, ומחם מהר"ם גלאנטי (הובא בשו"ת הלק"ט ח"א סי' 1

כשאני מגיע למקום שיש אשכנזים, אני אומר את ההלכה גם לפי האשכנזים. הייתי בקנדה בישיבה ליטאית, ונתתי שם שיעור, והקפדתי לומר להם מה דעת הרמ"א ומה האשכנזים נוהגים.

קו הליכות 'בית מדרן'
עם מייטב השלוחות
שאלות בהלכה, שיעורי תורה,
שלוחות מרתקות לנשים
ושלוחות מיוחדות לילדים
התקשרו: 5293*

התורה מגנא ומצלא!!
זקוק לישועה שלך? פרטים בעמוד 8
תוכן העניינים:

- עמ' 4-1** **השיעור השבועי**
מורנו ורבינו רבי יצחק יוסף שליט"א
- עמ' 5** **פרשת עקב**
הגאון הגדול רבי ברוך שרגא שליט"א
- עמ' 5** **בעקבות רבותינו**
רבינו יעקב כולי זצוק"ל
- עמ' 6** **מאור ישראל**
הרה"ג רבי ישראל לורי שליט"א
- עמ' 6** **אקטואליה בהלכה**
הרב אברהם דניאל שליט"א
- עמ' 7** **לחיות עם האמונה**
הרה"ג רבי יעקב לוגאסי שליט"א
- עמ' 7** **חינוך ילדים**
הרה"ג הרב אבנר קוואס שליט"א
- עמ' 8** **בחסדך בטחתי**
הרה"ג רבי יגאל כהן שליט"א

קפב), מהר"ם בן חביב (בגט פשוט כלל א"ד והנה לענין), שו"ת הלק"ט (שם), החיד"א (בברכי יוסף ז"ד סימן רמב ס"ק כא, ובספר שם הגדולים ספרים מע' ט אות יב, ועוד), וכי כולם לא יודעים את ההלכה ח"ו ולא מכירים את הפסוק "לא תתגודדו"?! קמתי לדבר אחריו ואמרתי: רבותי, אני מסכים איתו. כולם ראו כן תמהו. אמרתי, כן, אני מסכים איתו, בתנאי שכל האשכנזים ינהגו כמונו ויפסקו לפי דעת מרן... הם נהנו. אמרתי להם, רבותי, כל אחד ואחד מנהג אבותיו בידו, "אל תיטוש תורת אמן". מישהו מאיתנו מעז לומר לאשכנזים שיקלו ח"ו באיזה מנהג שלהם? בקטניות או בפירות יבשים או באורז בפסח, מישהו מעז לומר לחסיד שלא ישים גרטל בתפלה? מנהג אבותיהם בידיהם, מה שייך כאן "לא תתגודדו"?! הרי"ף והרא"ש והמאירי (יבמות יד.), ורוב הראשונים, כותבים בהלכה שאם יש שני בתי דינים בעיר אחת, שכל אחד עושה כבית דין אחר, ולא שייך בזה האיסור "לא תתגודדו".

קמא קמא בטיל

ג. בשיעורים הקודמים הזכרתי את המושג "קמא קמא בטיל". לפני מאה ושישים או מאה ושבעים שנה, רוב ככל הישוב היהודי בארץ היה ספרדים, וזה ניתן לבדיקה, יש אשכנזים שלא מאמינים, שיבדקו... וכשהאשכנזים הגיעו לארץ, לדעת מרן בשו"ת אבקת רוכל (סימן ריב) הם בטלים לתושבים הספרדים, ואפילו אם לבסוף האשכנזים נתרבו יותר, כי "קמא קמא קטיל", כל קבוצת עולים בטלים בתושבים הספרדים, והעולים הבאים בטלים גם הם. גם הפנים מאירות (ח"ב סימן קלג) שהזכרנו כמה פעמים בשיעורים, שנראה כחולק על מרן בזה, הוא מסכים לעצם הענין שאומרים קמא קמא בטיל, אלא שלאחר שכבר המשיכו במנהגם ונעשו קהל בפני עצמו עם בית דין משלהם, ינהגו כמנהג האשכנזים. אבל ודאי שאסור לספרדים לבטל את מנהגם, ולנהוג כהאשכנזים.

אנשים הנמצאים בבידוד או מכל סיבה שהיא שלא יכולים להתפלל במניין
ניתן להתחבר למניין בקו הליכות בית מדרן - פרטים בעמוד 7

אחי בני תימן

ד. הזכרנו כמה פעמים מה שכתב בשו"ת רביד הזהב (סימן כו) שאף בתימן קיבלו הוראות מרן, גם בהלכות שהוא חולק על הרמב"ם, ולא כמו שכתב בשו"ת פעולת צדיק (ח"ב קפ, רנא). והיה אחד שהתחיל לעשות חשבונות מי יותר גדול, הפעולת צדיק, או רביד הזהב. אבל כל זה שייך כשהתימונים היו בתימן, מה שאין כן לאחר שהגיעו לארץ, יש לומר עליהם קמא קמא בטיל, וגם הם צריכים לנהוג כדעת מרן הבית יוסף וכמנהג הספרדים בארץ, וכי מי יכול לחלוק על מה שכתב מרן בשו"ת אבקת רוכל (סימן ריב) הנ"ל.

השלחן ערוך נתחבר ברוח הקודש

ה. גם גדולי אשכנז כתבו בהערצה על מרן הבית יוסף שקיבלנו הוראותיו, הגאון יעב"ץ (בשו"ת שאלת יעב"ץ ח"א סימן עה) כתב, שאין לנו לזוז מפסקי השלחן ערוך שהם הלכות קבועות לכל ישראל, והפורש מהם כפורש מן החיים. והפרי מגדים (יו"ד סימן מה שפ"ד ס"ק כה) כתב, שאין ספק שמרן הבית יוסף חיבר את חיבורו ברוח הקודש. וכיצא בזה כתב הגאון רבי יחונתן אייבשיץ (בספר התומים סימן כה קיצור תקפו כהן אות קכד), שמרן כתב את ספרו ברוח הקודש. והובא בשו"ת דברי חיים מצאנז (הי"ד סימן קה). כי לא יתכן להקיף הכל - אורח חיים, יורה דעה, אבן העזר, חושן משפט - בצורה כל כך ברורה, בלי רוח הקודש. לכן אין ספק שהספרים צריכים לנהוג כדעת מרן, והאשכנזים נוהגים כדעת הרמ"א, אבל בדבר שהרמ"א לא דיבר, גם הם יעשו כדעת מרן.

שמירת שבת כהלכותיו של הרמ"א

ו. פעם סיפרתי, לפני כחמישים שנה יצא לאור הספר שמירת שבת כהלכתה, אהבתי אותו, אז הייתי ביישיבה גדולה ושמתי אותו בסטנדר, והייתי מעיין בו בין הלחש לחזרה. הליטאים מאריכים בעמידה, מתפללים רבע שעה, יש להם פתקים של שמות להזכיר בשמיע קולנו, כולם נהיו באבות... שיהיו בריאים. וגם את החזרה עשו לאט, והייתי מעיין בו גם בחזרה, והלא אסור לעיין בספר באמצע החזרה? אז לא היה "ילקוט יוסף" ולא ידעתי... וכך עברתי על כל הספר. בתור בחור צעיר ידענו הלכות ממה ששמענו ממרן האבא זצ"ל שלקח אותנו איתו מגיל שש או שבע לשיעורים בבתי הכנסת אוהל רחל ושאלו צדקה, וראיתי שמחבר הספר שמירת שבת כהלכתה כתב הרבה הלכות שלא כדעת מרן והספרדים. בשער הספר היה כתוב "הלכה למעשה לבית היהודי", וכך היה מוטבע גם בכריכה באותיות מוזהבות. הייתי אז בחור צעיר, ושלחתי מכתב למחבר הרב נויבירט ע"ה - שהיה צדיק וגאון: כבודו כותב "הלכה למעשה לבית היהודי", אבל לא כל ההלכות הם על פי דעת מרן השלחן ערוך. הנה למשל, בדין משחקים בשבת, דן איזה משחק מותר ואיזה אסור, אבל למנהג הספרדים הכל מוקצה כדעת מרן (סימן שח סעיף מה), צריך ללמוד תורה... וגם לנשים אסור. וכן כתב שמותר לערות מים חמים על תבשיל שהצטמק, שלא כדעת מרן (סימן רנג סעיף ד). והבאתי לו עוד הרבה דוגמאות. ובסוף סיימתי, כבודו כותב "הלכה למעשה לבית היהודי", ואנחנו מה, דרוזים!?... מדוע אתה מתעלם מדעת מרן!? יאמר לזכותו, בכל המהדורות הבאות - כנראה בגללנו ואולי עוד העירו לו - הוסיף עוד שורה "לאלה הנוהגים לפסוק כשיטת הרמ"א", הוא היה צדיק ותלמיד חכם אמיתי. אחר כך חיברנו "ילקוט יוסף" על שבת, והשלמנו את כל ההלכות.

שבות דשבות

ז. הדין "אמירה לגוי שבות" הובא במסכת שבת (קנ), ועוד כמה פעמים בש"ס, "שבות" הוא איסור דרבנן, ולכן אמירה לגוי לעשות איסור דרבנן נקראת "שבות דשבות", ואם צריך לדבר צורך הרבה או במקום הפסד מרובה או במקום צורך מצוה מותר, וכמו שכתב הרמב"ם (פ"ו מהלכות שבת ה"ט), וכלשונו פסק מרן בשלחן ערוך (סימן שז סעיף ה). למשל, אם בשבת בא להוציא מכיסו מטפחת ברשות הרבים, במקום שיש עירוב כמובן, ובטעות שכח בכיסו שטרות כסף יקרים וכל

2 במסכת עירובין (טז), לגבי הבאת מים חמים בשבת על ידי גוי לצורך ברית מילה. ובמסכת בבא מציעא (ז). הגמרא מסתפקת מהו לומר לגוי חסום פי פרת ודוש בה, היא דשה והתבואה עולה לפה שלה והיא לא יכולה להכניס לפה, ויש בזה לאו של "לא תחסום שור בדישו", זה צער בעלי חיים, והשאלה אם על ידי גוי מותר, כי אולי אמירה לגוי אסורה דוקא באיסורי שבת ולא בשאר איסורים, הראשונים מתוכיחם שם מהי מסקנת הסוגיא. וכן רש"י במסכת עבודה זרה (טז), ועוד מקומות.

השטרות נפלו, אסור לו לטלטלם, הם מוקצה, אבל אם יעמוד וישמור עליהם עד צאת השבת תצא הנשמה שלו... והנה עובר שם גוי והוא רוצה לומר לו, תשמע, תאסוף את הכסף ותביא לי לבית. הדין הוא שמותר לו לומר לגוי, כיון שזה שבות דשבות במקום הפסד מרובה, אמירה לגוי שבות וטלטול מוקצה הוא גם כן שבות³. כמובן גוי שהוא מכיר אותו שישמור עליו ולא יקח את הכסף ויברח... או אם עושה שיפוצים בביתו, קנה חבילה של מלט והניח בחצר, והנה בשבת התחיל לרדת גשם, והוא חושש שהמלט ירס, הכל לפי מה שהוא אדם, אם הוא מילינר בשבילו אין זה הפסד מרובה, אבל אם הוא אברך או אדם ממעמד בינוני שאין לו מספיק כסף, בשבילו זה הפסד מרובה ומותר לו לומר לגוי שיכניס את השקית לבית או לחדר המדרגות.

אמירה לגוי אסורה מדאורייתא או דרבנן

ח. לכאורה משמע מהמכילתא (בא פרשה ט) שחולקת על התלמוד שלנו, שם דרשו את הפסוק (שמות יב, טז) "כל מלאכה לא יעשה בהם", יעשה בצירי, כלומר שלא תהיה לך אפשרות של עשיית מלאכה, לא אתה תעשה, לא חברך, ולא יעשה העכו"ם מלאכתך. הסמ"ג (לאוין עה) העתיק דברי המכילתא, וכן הרמב"ן (על התורה שם), ספר היראים (סימן שד), אור זרוע (סימן ל). ומשמע שאמירה לגוי אסורה מהתורה. וכתב הסמ"ג שאמנם יש לומר שגם המכילתא מודה לתלמוד שלנו שאמירה לגוי שבות, והפסוק הוא אסמכתא בעלמא. וזה יותר מסתבר, כי התירו לגוי לעשות מלאכה בביתו לצורך הישראל, כשעושה על דעת עצמו, וכדלהלן. אולם הסמ"ג מסיים שנראה שזו דרשה גמורה, ואם כן לדברי המכילתא אמירה לגוי אסורה מהתורה.

אדעתא דנפשיה קעביד

ט. חכמים התירו לומר לחייט גוי, תתפור לי חליפה יפה תוך שבוע - יש לי חתונה ואני ממהר - ואשלם לך אלף שקל⁴, למרות שיש שבת בינתיים ויתכן שיעבוד בשבת. ולמעשה גם אם בא אליו הגוי בשבת בצהריים ואומר לו: הבוקר קמתי מוקדם וגמרת לי לתפור לך, הדין הוא שמותר לו ללבוש את החליפה בשבת עם העניבה האמריקאית... כי הגוי יכל להספיק לתפור גם במשך השבוע, והוא לא אמר לגוי מתי לעשות, והגוי "אדעתא דנפשיה קעביד" - על דעת עצמו עשה, כי הוא מרוויח כסף מהתפירה, והוא סיכם אתו שישלם לו, הוא לא עושה בחינם, וכי הוא פראירר!... או למשל, מחבר ספר⁵ שמשכיר גוי שיקליד לו ספר, הוא מכיר אותו שהוא כותב מהר ובלי טעויות, לא צריך אחר כך להגיה הרבה... ואומר לו: קח את הספר, יש לך חודש לגמור להקליד אותו, ותקבל 4,000 שקל. הגוי ישב וכתב ובשבת בא אליו ואמר לו: בבקשה, הנה הספר. מותר לו לקבל את הספר בשבת.⁶ כי מה שעשה הגוי בשבת, אדעתא דנפשיה קעביד.

כל ההיתר בבית הגוי

י. אמרנו שמותר לומר לגוי לעשות מלאכה במשך כמה ימים, אפילו אם על דעת עצמו יעשה גם בשבת. אבל יש תנאי, ומהו? תארו לעצמכם יבוא הגוי עם הבד לביתו של הישראלי, ויתחן ויתפור שם בשבת, זה אסור, מה שהתירו הוא דוקא

3 מה שאמרו בגמרא מסכת ביצה (ב). ביצה שנולדה בשבת וביום טוב אסורה, אולי לאכלה הוא איסור מן התורה, אבל לטלטלה הוא איסור מדרבנן.

4 כמובן שידאג שלא יהיה בחליפה חשש שטענו. וצריך לשים לב, כי יש כאלה שלא מבינים וח"ו אפשר להכשל. אם ילבש שטענו אחר כך כמה שיתפלל הקב"ה לא יקבל תפלתו, כמו שכתב הריקאנטי (ויקרא יט, ט). היום עושים בדיקה מדגמית, בודקים כמה חליפות מכל הסחורה, ואם אין בהן שטענו מתירים הכל. יש כאלה מחמירים ובודקים אחת אחת והורסים את החליפה, אבל להלכה מספיק בדיקה מדגמית.

5 מחבר ספר טוב, לא סתם מעתיק וגונב מכל מיני מקומות, אלא כותב בשכל ישר עם ראיות מדברי הפוסקים וסברות, ולא סתם פוסק מהשרוול. ברוך ה' היום יש אברכים צעירים שמחברים ספרים וכותבים בטוב טעם, ומרן היה שמח בהם, וגם בחיים חיותו כשהיו מגיעים אליו צעירים מחבתי ספרים בהלכה, היה שמח ואומר: אתה הבן או הנכד של פלוני? הוא היה בשיעורים שלי לפני ששים שנה. מרן היה רואה בזה כפרי עמלו, בפרט הפרסים שהרב השקיע הרבה ללמד אותם תורה, ולהחדיר בהם אהבת התורה. השבת ראיתי עלון שמוציא אברך מהרצליה, הוא כותב שם תשובות לכל כך יפה, קראתי לו אחרי התפלה ונתתי לו דברי עידוד. הוא יודע פוסקים כי הוא בקיא בתורה של מרן זצ"ל, ביביע אומר, חזון עובדיה, ילקוט יוסף.

6 מותר להגיה את הספר בשבת, בתנאי שמתכוון גם ללמוד בספר וגם להגיה, וכל שכן שכמתכוון רק ללמוד, ודרך אגב גם מגיה, כמו שכתב בספר ישימה לב (סימן יז), אבל אם כוננתו רק להגיה, זה כמו צורך חול, כעין שאמרה הגמרא (עירובין לח ע"ב) שאסור לעמוד בצד שדוה לראות מה היא צריכה, שהוא עובר על "מנצמוז הפצץ".

בבית הגוי. ולכן אם היה קצר חשמלי ובא גוי והדליק נר בביתו של הישראלי, אסור להנות ממלאכתו, כי זה נעשה בביתו ולצרכו. וכך כתב מרן בשלחן ערוך (סימן רמד סעיף ה): אם שכר אינו יהודי לשנה או לשתים - פעם היה צריך לכתוב הרבה זמן שנה או שנתיים - שיכתוב לו או שיארוג לו בגד, הרי זה כותב ואורג בשבת כאלו קצץ עמו שיכתוב לו ספר או שיארוג לו בגד, שהוא עושה בכל עת שירצה, והוא שלא יחשוב עמו יום יום, ולא יעשה המלאכה בבית ישראל.

זה מרן מפורש!

יא. לפני כ-25 שנה מחבר אחד מבני ברק ע"ה הוציא ספר על הלכות שבת, וכתב שם שמותר להביא גוי שיעשה עבורו מלאכות, יכבה את הפלאטה, ידליק מזגן, ידליק אור, וכל פעולה ירושם, ועל כל פעולה ישלם לך כמה שקלים. והטעם להתיר, כי הגוי עושה את המלאכות בשביל עצמו, ולכן מותר ליהנות ממלאכות אלו. וחילק שם בין אשכנזים לספרדים, ובהערות לפלל בדיון אדעתא דנפשיה קעביד, והביא את השלחן ערוך שהזכרנו. בזמנו התקשרתי אליו ואמרת: לו, סליחה, יש לך טעות, אתה מחבר ספר ואנשים לומדים בזה, ויש חשש שיכשלו, מרן כתב מפורש "ולא יעשה המלאכה בבית ישראל". וכן משמע מהשלחן ערוך (סימן רעו סעיף א). והוא התחיל להתוכח איתי בטלפון, אמר: יש צווי דינים - שני דינים - יש דין לעשות מלאכה ויש דין ליהנות מהמלאכה. אמרתי לו: אנחנו לא יודעים שני דינים או דין אחד, זה דין מפורש בשלחן ערוך וכל האחרונים הסכימו. איזה צורה של שבת זו שכל פעולה אסורה יעשה הגוי בשבילי?!

טעמים לאיסור אמירה לגוי

יב. יותר מכך, יש שלושה טעמים מדוע חכמים אסרו אמירה לגוי בשבת. טעם אחד, כתב רש"י (ב"מ ז. ב) שכל איסור אמירה לגוי הוא משום שליחות, ואף שאין שליחות לגוי, כמו שנאמר תרימו גם אתם, לרבות שלוחכם, מה אתם בני ברית אף שלוחכם בני ברית (קידושין מא:), ולכן אי אפשר לשלוח גוי לקדש אשה או לתת גט לאשה, אבל אומר רש"י שלחומרא יש שליחות לגוי, ולכן לגבי איסורי שבת, אם ישראל שולח גוי לעשות איסור, שלוחו של אדם כמותו. טעם שני, כתב רש"י (עבודה זרה טו. ד"ה כיון) שאיסור אמירה לגוי הוא משום "ודבר דבר", שלא יהיה דיבורך בשבת כדיבורך בחול, ואם יאמר לו: תדליק חשמל, תדליק גז, תדליק בולר, זה דיבור חול. טעם שלישי, כתב הרמב"ם (פ"ו מהלכות שבת ה"א) אם יאמר לגוי לעשות מלאכות אסורות בשבת, השבת תהיה קלה בעיניו ויבוא לעשות בעצמו. האדמו"ר מסוכוטשוב האבני נור (האו"ח סימן סג אות ו) פלפל בטעמי רש"י שלכאורה יש בהם סתירה, כי יש נפקא מינה בין הטעמים, כגון אם מערב שבת יאמר לגוי: מחר כשאני גומר ללמוד תבוא לכבות את תאורת החשמל. יש לו מנורה רגילה ולא מנורת לד שחוסכת בחשמל, והוא רוצה לומר לגוי שיכבה לו אותה. אם מצד שליחות, או מצד שתהיה השבת קלה בעיניו, אסור, ואם מצד דיבור חול, מותר, כי לא דיבר בשבת כלום. בכל אופן, בנידוננו יש לאסור, ובפרט מטעם הרמב"ם שתהא השבת קלה בעיני הבריות, וודאי שאם יאמר לגוי לעשות כל פעולה, תהיה השבת קלה בעיניו. וכאמור, כל ההיתר של "אדעתא דנפשיה" הוא בבית הגוי, לא בבית הישראלי.

להלכה אמירה לגוי אסורה מדרבנן

יג. נשוב לדברי המכילתא, הבאנו דעת הסמ"ג שהדרשה מהפסוק היא דרשה 7 הוא לא קיבל והוציאו את פסרו הטעות, וזו לא הטעות היחידה, חבל. מרן זצ"ל לא הינן אותו ככה, מרן הינן אותו לקבל האמת ממי שאמרה, וכמו שהרמב"ם חייך את בנו רבינו אברהם, כפי שהזכרנו בשיעור הקודם, שכתב בספרו המספיק לעובדי ה' (עמ' ע): והוא עיון נכון ומדויק, ואילו שמע אותו אבא מארי - הרמב"ם - זצ"ל, היה מודה בו, כמו שצוינו, והוא מודה על האמת, ותמיד ראינוהו מסכים בביור עם הקטן שבתלמידיו לגבי האמת וכו'.

אדם צריך לקבל את האמת ממי שאמרה, לא משנה מי אמרה, אין אינטרסים בתורה. ברך ה' רובם של החכמים לא כך, אלא הם שומעים ומקבלים. רובם מחפשים את האמת ולומדים את התורה של מרן זצ"ל, בשיעורים הקודמים אמרנו לא לשמוע שירים בימי בין המצרים ובימי ספירת העומר ביום ששי אחר חצות ובמוצאי שבת, ולא מתירים בגלל "הארת שבת". והבאנו ראייה מהלכות אבלות, שאם האבל החליף בגדיו במשך השבעה, אפילו החליף ביום ששי אחר חצות חייב לקרוע אותם, ורק אחרי שהתפלל מנחה וקיבל שבת ואמר "בואי כלה בואי כלה", יכנס לחדר הסמון ויחליף בגדיו, וגם כאן זה סימני אבלות. רצו להביא ראייה ממה שמרן זצ"ל התיר לרדיו אחד להשמיע שירים ביום ששי אחר חצות, אבל הוא התיר להם כי לא היו אז הרבה הרצאות של רבים, ורצו למשוך את הציבור, היו פתוחים רדיו חילוני, ומה החדשות שלהם? זה עשה עוון כזה וזה עוון כזה - מה זה מעניין אותנו?! - ובין גברא לגברא משמיעים שירי תועבה, ולכן התיר להם כדי להציל רבים מעוון. אבל ודאי שהוא אסר לשמוע שירים ביום ששי ובמוצאי שבת. מה שייך כאן הארת שבת? משהו התעקש, אבל מה אתה מתעקש, קבל האמת ממי שאמרו, לא מספיק להביא סיפורים, אנחנו הבאנו גם ראיות מהפוסקים, מה אתה מדמה מילתא למילתא? איפה תורת החילוק? היטישה הנכונה היא לקבל את האמת.

בירור לשון המכילתא

יד. נשוב ללשון המכילתא, "כל מלאכה לא יעשה בהם", לא תעשה אתה ולא יעשה חברך, ולא יעשה העכו"ם מלאכתך. עד כאן. על איזה חבר מדובר, אם על גוי, הלא בהמשך הוא מוזכר, וגם מסתמא שזה חבר יהודי ירא שמים, כי לא מתחברים לחבר שיכול לקלקלו ח"ו, ואם מדובר ביהודי, הלא הוא חייב במצוות והוא כבר מצווה ועומד, ואם הדגש הוא עלי שלא אכשיל אותו, הלא כבר התורה אמרה "ולפני עיוור לא תתן מכשול", ומאי קא משמע לן?! עמדו בזה האחרונים, והביאו משנה בתחילת מסכת שבת (ב.), "ציאות השבת שתיים שהן ארבע בפנים ושתיים שהן ארבע בחוץ, כיצד, העני עומד בחוץ ובעל הבית בפנים, פשט העני את ידו לפנים ונתן לתוך ידו של בעל הבית, או שנטל מתוכה והוציא, העני חייב ובעל הבית פטור. ואמרו בגמרא (גר"א) שבעל הבית פטור ומותר. כמובן שהמדובר הוא במקום שאין עירוב, העני חייב משום שעשה כל מלאכת ההוצאה - עקירה והנחה - ובעל הבית שלא עשה מלאכה כלל אלא החזיק בתוך ביתו את העוגה בלבד, פטור ומותר. והקשו התוספות (ג.): ואם תאמר, הלא בעל הבית עובר על "לפני עיוור לא תתן מכשול", וכמו שאמרו בגמרא (פסחים כב.), מניין שלא ישיט אדם כוס יין לנזיר, תלמוד לומר ולפני עור לא תתן מכשול. ואיך אפשר לומר שבעל הבית מותר? ותיצרו התוספות שמדובר בעני נכרי. אבל זה דוחק, שהרי אמרו העני חייב.

מצד אחד מותר ומצד שני אסור

טו. יש תירוץ אחר של התוספות ישנים (שם), שהמשנה הזו היא משנה במסכת שבת העוסקת בהלכות שבת, ולכן מצד איסור שבת הוא מותר, אבל אין הכי נמי אסור מצד הלכות "לפני עיוור" שביררה דעה. וכן כתב הר"ן שם. אם כן, ראינו מושג שכאשר כתוב "מותר" יתכן שהוא מותר רק מבחינה אחת, אבל מבחינה אחרת יהיה אסור. והגאון רבי עקיבא איגר (שבת שם) הקשה על תירוץ זה, וכי מה נפקא מינה שהאיסור הוא מצד לפני עיוור ולא מצד הלכות שבת?! והוא מתרץ תירוץ יפה מאוד - ומביאים אותו האחרונים - שיש נפקא מינה בזה אם יחשב מומר לאיסור שבת שנחשב כמומר לכל התורה כולה, או מומר ללאו אחר, ולהלן נרחיב את דבריו.

מומר לשבת כמומר לכל התורה

טז. המומר לעוון מסוים מכל העוונות חוץ מעבודה זרה, לא נעשה מומר לכל התורה כולה. מה נפקא מינה? מומר לדבר אחד - כגון המגלה בתערף - שמזג יין אינו יין נסך, 8 לצערנו, יש אפילו מסורתים שלא יודעים את חומרת העניין שאסור לגלח בתער, ה' ריחם. כשהוציאו את מכוונת הגילוח אנשים הקימו רעש שיש בהם שני סכינים, אחד סוחב את השערה ואחד חותך, והרי זה כתער. לפני 50 שנה הסטייפלר היה אומר שצריך לצבוע את היד בדיו, ולהעביר את המכונה על היד, אם המכונה לא מחקה את הצבע היא כשרה, ואם מחקה היא פסולה. יש שאמרו שצריך שיהיה במכונה סכין אחת, לא שתי סכינים, נותנים את המכונה למי שמבין בזה והוא שובר סכין אחת ומשאיר סכין אחת. מרן כתב על כך תשובה בצעירותו ונדפסה אחר כך בידיע אומר (ח"א חו"ד סימן י'), שם הוא דן אם המכונה נקראת מספרים כעין תער או תער ממש. איך המכונה חותכת את השער? יש מבחון רואים רשת, ומכפנים יש סכין, והשערה נכנסת לתוך הרשת והסכין מסתובבת מהר וחוטכת, הרשת והסכין הם כמו סכיני המספרים, ומספרים כעין תער מותר, וכי חכמים הגבילו את ההיתר של מספרים כעין תער שכל זה דווקא שפניו לא יהיו חלקות כמו אשה?!... העיקר שלא יהיה תער. אמנם יש אומרים שהדבר נחשב כתער ממש. אבל אי אפשר לומר שכל העולם שמתגלחים עושים איסור, העולם הוא גדול, אתם מכירים את ירושלים, את שכונת הבוכרים... אבל העולם גדול, תראו באמריקה, בארגנטינה, אני מכיר תלמידי חכמים חשובים שם שסיימו ש"ס פעמיים ושלוש, והם מגולחים. פעם הייתי עם מרן זצ"ל בסאן פאולו בברזיל, היה שם רב הקהילה - תלמיד חכם חשוב מאוד - אחרי התפלה ישב ומסר שיעור בחק לישראל, ופלפל והסתעף, והוא מגולח. הרב יצחק שחיבר - היה רבה של ארגנטינה - היה מגולח, וכן חכם מטלוב עבאדי מניו יורק. וכי כל אלו עושים איסור? כשהתגלחו בתער אמרו כל הרבנים לעבור למכונה, והיו אנשי חסד שהשיגו תרומות וקנו מכוונת גילוח ונתנו במתנה למסורתיים שלא יתגלחו בתער. עם כל זה מסקנת הרב כמה שכתב ודיבר על זה, שלא ללחוץ חזק על הפנים, אלא יעביר חלש כמה וכמה פעמים עד שיתגלח.

אם אפשר יתגלח בסם - משעי, זה עושה בבית ריח לא נעים. כשהיינו בחורים צעירים מרן אמר לנו להתגלח במושעי, הרבנית ע"ה קצת כעסה, זה עשה ריח בכל הבית... ומאז הרב התחיל ללחוץ עלינו: תגדלו זקן! כל פעם שאתם מתגלחים אני מפחד אולי אתם עוברים על איסור, יש חמש פאות בזקן, שלא תכשלו ח"ו. אבל יש אחד מסכן שהזקן לא גודל לו יפה, גודל כמו תיש... החילונים יצחקו עליו, אין

העלון להצלתם של: הנה בת אסתר שיינא - בריות, נועה שרה בתן נאוה - בית נאמן בישראל, אביחיל בן שושנה - רפואת הנפש והגוף, בת חן בת חדוה - שמיירה, בת שבע בת טאוס - רפואה שלמה, ניסים ינון בת שבע - רפואה שלמה, אלרואי נפתלי בן אושרת - חופה ומעשים טובים, אפרת בת תמר - כל הישועות, אברהם בן שרה - הצלחה בכל.

מומר ללאו של "לפני עיוור" בלבד [א.ה. ובמשנה מדובר שלא ציווה עליו בפירושו].

"אתה ובנך ובתך"

זו לפי זה מיישבים גם מה שנאמר בתורה (שמות פרק כ פסוק ט) "לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך". וצריך להבין על איזה בן ובת מדובר, אם פחות מגיל מצוות, הלא קטנים אינם חייבים במצוות מהתורה, ולרוב הראשונים קטן אינו חייב במצוות כלל ורק על אביו מוטל לחנכו מדרבנן, ואם תאמר שמדובר על בן גדול מעל גיל מצוות, הרי הוא בכלל "אתה" שמצווה על שמירת שבת. נראה מדברי המכילתא שהרגישה בשאלה, והמשיכה: בנך ובתך אלו הקטנים, או אינו אלא הגדולים, אמרת הרי אלו מוזהרים מעצמם. והקשה בשו"ת מוצל מאש (ס"ס ד) מדוע יש פסוק מיוחד בשבת על חינוך הקטן. ותיירץ הגאון רבי חיים מוולאז'ין (הובא בשו"ת אחיעזר ח"ג סימן פא סוף אות כג), שבא ללמדנו שהאומר לבנו הקטן לחלל שבת, האבא נקרא מומר לשבת, ואם נעשה בפרהסיא הרי זה כמומר לכל התורה. והטעם באיסור זה, כי שבת נהיית קלה בעיניו, וכי הילד אינו יהודי? מה אתה אומר לו להדליק את החשמל?!

היין של אשתך יין נסך!

יח. מספרים, בעיר בריסק פעם נקרע העירוב, בא רבי חיים מבריסק ונעמד בפתח התנור של העיר, שכולם היו מביאים לשם את החמין שלהם, וכל משפחה מסמנת את הסידי שלה במדבקה מיוחדת, ובשבת בבוקר כל אחד היה ניגש לקחת את הסידי שלו מהתנור ולהביאו לביתו. באה אשה לקחת את הסידי, אמה לה רבי חיים: אסור לטלטל, אין עירוב. אמרה: הבאתי ילד קטן בגיל לשע, הוא יקח את החמין! אבל אסור, שנאמר "אתה ובנך ובתך", לא שמעה לו - כבר אז לא שמעו לרבנים... - ואמרה לבנה הקטן שיקח את החמין. רבי חיים שלח שליח מיד לבעלה שיאמר לו: תיזהר מהיין שאשתך נגעה בו, זה יין נסך! היא עברה על איסור של חילול שבת, היא אמרה לקטן לחלל שבת ונחשבת בזה כמומר לשבת שהוא מומר לכל התורה.

11 מרן זצ"ל היה מחזק את רבני הקהילות בחו"ל לעשות עירוב של צורת הפתח בכל מקום ומקום, במקסיקו, בברזיל, באמריקה, והיתה אז מחלוקת גדולה מאוד בברוקלין שבניו יורק, האדמו"ר מאונגוואר בעל המשנה הלכות - חיבר ספרים רבים והיה יושב על התורה ועל העבודה, אפשר להתווכח איתו בסברות אבל היה פסקן גדול - מתחילה דעתו היתה לעשות בברוקלין עירוב, הבעיה שבמרכז ברוקלין יש רחוב אושן פארקו שיש בו בערך ששה מסלולים מכאן וששה מכאן, וכל הזמן רכבים עוברים ושבים, ומסתבר שעוברים שם שש מאות אלף בכל יום וזו רשות הרבים דאורייתא שלא מועיל לה עירוב. מה עשה הרב משנה הלכות? העמיד חסיד אחד עם כסא ושלחן, וגם מטריה להגן מפני השמש... שסיפור כמה רכבים נוטעים, ובסופו של יום הגיע למסקנה שלא עוברים שם שש מאות אלף ביום אחד. זה קצת תמוה, מי שפעם ביקר שם לא מקבל את זה. או בשאנו אליזה - רחוב ראשי בפריז, עכשיו אולי לא עוברים שם שש מאות אלף ביום, כי בגלל הקורונה כל אחד יושב בביתו ב"ה, אבל בימים כתיקונם נראה שעוברים שם שש מאות אלף. ומרן זצ"ל בתשובתו (ח"ט חאו"ח סימן לג) הסתמך על הבית אפרים (סימן כו) והחזון איש (סימן קאז אות ה והלאה), והיה בעד שיעשו עירוב במקומות הללו.

וכן הוא כשר לשחיטה, אבל הוא פסול לעדות. אבל מומר לשבת יינו יין נסך והוא פסול לשחיטה, דהיינו שאם בא ושחט עוף, אפילו ישראל גדול וירא שמים עומד על גביו, והשחיטה טובה - שחט רוב שנים וכו', והסכין מצוינת, שחיטתו פסולה והעוף נבלה, כמו גוי ששחט, כיון שהוא מחלל שבת בפרהסיא. העונש על חילול שבת הוא החמור ביותר, כי אדם שמחלל שבת הוא מראה שהוא לא מאמין במי שאמר והיה העולם, הוא לא מאמין בברית שהקדוש ברוך הוא כרת בינינו, הוא כופר, ולכן מחלל שבת בפרהסיא הרי הוא מומר לכל התורה כולה. אפילו יש לו מידות טובות והוא נותן צדקות, שחיטתו פסולה ויינו יין נסך. ולפי זה יש נפקא מינה בזה שבעל הבית עבר רק על לפני עיוור ולא על הלכות שבת, לענין שאינו כמומר לכל התורה. ולפי זה מיישבים גם את דברי המכילתא, "ולא יעשה חברך", דהיינו האומר לחבירו: תוציא מרשות לרשות, או תעשה כל איסור שיש בו חילול שבת, הוא עובר על הלכות שבת, ועם עשה כן בפרהסיא הרי הוא כמומר לכל תורה ויינו יין נסך ושחיטתו פסולה, ואינו

לו ברירה והוא חייב להתגלה, יכול להתגלה במכונה ויעביד חלש, והיותר טוב שיתגלה במשעי. 9 יש דרוגת בחומרת העונות. יש איסור עשה, כגון "אך את זאת תאכלו" בשר בהמה, למעט בשר אדם, יש איסור לאו שנעשו מלקות, יש איסור ט"ל מלאכות האסורים בשבת, זורע, חורש, קוצר, בורר וכו', אם היו עדים והתראה ענשו סקילה, אם לא היו עדים או התראה, הרי זה בכרת. יש עונן שמקבל עליו מיתה בידי אדם - חנק, יש עונן שמקבל עליו מיתה בידי שמים, יש שמקבל עליו הרג - מיתה בסייף, יש שמקבל עליו מיתה בשריפה, לוקחים ברזל, ומתיכים אותו שיהיה חם מאוד, ומכניסים לו לפה, ויש סקילה, וזה העונש החמור ביותר, והוא בא על חילול שבת.

10 נוצרי שמוזג יין האיסור בהנאה, ולכן גם היין שמוזג לכוס וגם היין שנשאר בבקבוק יין נסך, כדין ניצוק חיבור, אבל מחלל שבת הוא פחות חמור ודינו כמוסלמי שמוזג יין שהיין אסור בשתייה בלבד, ולכן רק היין שמוזג הוא יין נסך, אבל היין שנשאר בבקבוק מותר. מצוי בעיקר אצל רבני ערים שמתוקף תפקידם באים לחתן כל מיני מסורות יין או לא דתיים, הם בגלות, מה לעשות, זה התפקיד שלהם. ולפעמים גם החתן מחלל שבת, ואמנם אמרו בירושלמי (פ"ג דבכורים ה"ג) שחתן מוחלים לו על כל עונותיו, אבל בתלמוד שלנו (בבמות סג) הגירסא: עונותיו מתפקקים. כלומר שסוגרים לו את העונות בפקק, אם אחרי החתונה חוזר בתשובה ומתחיל לשמור שבת, לוקחים את הבקבוק עם העונות ומשליכים אותו למצולות ים, אבל אם חוזר לסורו פותחים את הפקק בחזרה... ועל כל פנים יש לחשוש שאחד מבני המשפחה נגע ביי, ויינו יין נסך.

בתחנה של אחד מהתלמידים שלנו היה צלם עם קוקו ארוך, זה אסור, לדעת הרמב"ם (פ"א מהלכות עבודה זרה ה"א) זה לא דאורייתא של "בחוקותיהם לא תלכו", כי זה נקרא בלורית, הכרת פניו ענתה בו שהוא לא דתי. גמרנו את החופה, שמתי את היין על הרצפה בצד, והמשכנו בקריאת הכתובה וכו', כשגמרנו חיפשנו את היין, הצלם לקח את היין והתחיל למוזג לתוך הכוס, כנראה היה איש טוב... הסתבכתי, וכי אשאל אותו לפני כולם: אתה שומר שבת? מה עשיתי, אמרת: טעמתי את היין הזה, אין לו טעם טוב, הוא חזק מדי, תביאו יין אחר, הלכו הביאו יין אחר ואני פתחתי אותו ומוגתי מחדש. בעשתי בחכמה, שלא יהיה בלגן והוא יתחיל לצעוק, מה אני גוי? גם בליל הסדר, מצוי שנמצאים עם קרובי משפחה לא דתיים, ובא חילוני ומוזג יין לאח שלו, אח שלו חוזר בתשובה וגידל זקן, אצלם הוא נקרא רבן גדול... חכם עיניו בראשו, או שמוזג לעצמו, או שיביא יין מבושל, ובדיעבד גם יין מפוסטר טוב, כי אפשר לסמוך על הסוברים שאין בו חשש יין נסך.

פעם היתה חתונה של אחד התלמידים שלנו באולם אפריון, והנה אני מסתכל על שלחן אחד, והאנשים בו נראים משונים, בלי כיפה עם לבוש משונה, והם מוזגים יין ושתיים ואוכלים, שאלתי את החתן: הם משפחה שלי? אמר מה פתאום, משפחה של כלכלה? מה פתאום, אז מיהו צד באו, מצד העונף?... התברר שהם חבורת פועלים גויים, סינים או תאילנדים, גמרו לעבוד ורצו לאכול ארוחת ערב, ראו חתונה ונכנסו ואכלו ושתו... מיד טיפלו בזה ושלחו אותם, אחר כך התלמידים של הישיבה באו לשבת בשלחן, קראתי לאחד מהם: יש שם כוסות עם שירים של יין שהפועלים מוזגו, תשפכו הכל, ותשפכו גם את היין שנשאר בבקבוקים, כי הם לא מוסלמים והכל יין נסך.

שיעור זה יופיע בשלימותו, יחד עם כל שיעורי מרן הראשון לציון שליט"א בסדרת הספרים "השיעור השבועי" לפרטים: 077-2009-778

באפשרותך להאזין בשידור חי לשיעורו השבועי של מרן הרשל"צ שליט"א מביהכנ"ס היודים כל מוצש"ק. הרב המוקדם בשעה 21:30, שיעורו של הרשל"צ בשעה 22:00 וכן ניתן לשמוע גם שיעורים קודמים בקו הליכות "בית מרן" *5293 *שלוחה 2

השבוע זכות השיעור "בית מרן" מוקדש:

בצלאל שלום - מזל טוב להולדת הנכד שיזכו לגדלו לתורה חופה ומעשים טובים

לכל המעוניין להתברך מפני קודשו של מורינו ורבינו הראש"ל שליט"א בשידור חי בשיעורו השבועי להצלחה לרפוא"ש או לעילוי נשמת יקירכם חייגו: *5290 ניתן לשמוע את השיעור של הראש"ל שליט"א גם בתדרים החדשים של 'באן מורשת' 90.8fm, 92.5 fm, 100.7 fm וב'קול חי' 92.8fm, 93.00fm

העלון להצלחתם של: ישאל יוסף בן אושרת - זיווג הגון, משה בן אירית - ברכה והצלחה, יהושע קלוד בן זילברט - בריאות ונחת מהילדים, יהודה נווה בן בתיה ליבא - חזרה בתשובה שלמה, פריאל בת שרה - ימאל עניינים, בנימין בן שרה - חזרה בתשובה, גאולה בת אנוני בריאות איתנה וכל הישועות, שושנה דבורה בת נעמי - פרי בטן, הגית בת חנה ארלט - נחת והצלחה.

הגאון הגדול רבי ברוך שרגא שליט"א
ראב"ד ירושלים וראש בד"ץ "אור שרגא"

פרשת עקב

אלא, ידועים דברי הגמרא (יבמות סד.) והמדרש (בר"מ ד) מפני מה היו האמהות עקרות? כיון שהקב"ה מתאוה לתפילתן של צדיקים, ואחר שהתפללו פקד אותם. ולכן לא שייך לשאול וכי משום שהיא עקרה רוני? כיון שאולי היא עקרה כדי שתתפלל, ולאחר שתתפלל תזכה ללדת. אבל לאחר שנאמר "לא ילדה" - שלא ילדה כלל, גם לא ע"י תפילה, בזה לא שייך הטעם שהקב"ה מתאוה לתפילתן של צדיקים, ועל זה ראוי לשאול משום דלא ילדה רוני? ובה יתבאר דברי רש"י: "לא יהיה בך עקר" שאינו מוליד, דהיינו שאינו מוליד כלל - את זה ימנע ממכם הקב"ה. אבל עקר שבסוף הוא מוליד - זה לא מחמת קללה, אלא מפני שהקב"ה מתאוה לתפילתן של צדיקים. ובכל זאת אנו מבקשים מהקב"ה שיברכנו ברכה שלימה שלא יהיו עקר ועקרה כלל, שלא נצטרך להרבות בתפילה על כך, אלא יתקיים בנו הפסוק (ישעיה סה כד) "והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע", שכל בית ישראל יזכו להפקד במהרה, וכל נשמה שבאה לעולם מזרזת את הגאולה, כמו שאמרו חז"ל (יבמות סב.) אין בן דוד בא עד שיכלו נשמות שבגוף, ויהי רצון שנזכה לזה במהרה בימינו אמן.

ניתן להשיג את ספרי הרב שליט"א בטל' 052-7626077

המקובל האלקי
רבי יהודה פתיה זיע"א
אלפים נושעו!! ידוע מעלת פדיון הנפש
שבמחנה להסיר מבני אדם חולי, צרה ויגון, וטוב וראוי לעשות פדיון נפש

מתוך דברי קודשו של
הגאון הגדול רבי ברוך שרגא שליט"א
בעניין חשיבות פדיון נפש

"והיא סגולה בדוקה ומנוסה
לרפואת החולים"

רבי אודת "בית מרן" עורכים פדיון נפש לכל שם ושם.
להעברת שמות שלכם ובני משפחתכם **חייגו *5290**

"והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אותם ושמר ה' אלוקיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך" (ז יב).

בסוף הפרשה הקודמת (לעיל ז יא) נאמר "ושמרת את המצוה ואת החוקים ואת המשפטים", אבל כאן - בהבטחת השכר - הזכירה התורה רק את המשפטים ולא את החוקים.

והנה משפטים הם מצוות שהשכל מבין ומחייב אותם, וחוקים הם דברים שאיננו מבינים אותם, ומקיימים אותם רק בגלל שכך חקק הקב"ה, כמו שמצאנו בענין פרה אדומה שנאמר בה (במדבר יט ב) "ואת חוקת התורה" - חוקה חקקתי, גזירה גזרתי, ואין אתה רשאי להרהר אחריה.

ולכאורה על החוקים שאנחנו מקיימים רק בגלל גזירתו של הקב"ה צריך להיות שכר רב יותר מהמשפטים שאנחנו מבינים אותם, וא"כ קשה, מדוע הזכירה התורה רק את המשפטים ולא את החוקים?

אלא, את החוקים קל יותר לקיים לשם שמים, כיון שהשכל לא מבין אותם, ומקיימים אותם רק מפני שכך ציוה הקב"ה. אבל מצוות שהשכל מבין קשה יותר לקיימם לשם שמים, כיון שהאדם מקיים אותם בגלל הבנתו, ולא רק מפני המצוה. ובאה התורה ללמדנו שגם המשפטים שאנו מבינים את טעמיהם - צריך לקיימם בגלל ציווי ה' ולא בגלל שאנחנו מבינים אותם, וכתב הכלי יקר שעל זה אמר דוד המלך ע"ה (תהלים קיט קב) "ממשפטיך לא סרתי כי אתה הורתני" - גם את המשפטים אני מקיים בגלל שאתה הורית לי, ולא בגלל שאני מבין אותם.

ומי שעושה כן ומקיים את כל המצוות לשם שמים, על המשפטים מגיע לו שכר גדול יותר, לכן אמרה התורה "והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה", להורות שעל המשפטים שמקיימים אותם לשם שמים יש שכר גדול ורב "ושמר ה' אלוקיך לך את הברית ואת החסד".

"ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבמתך" (ז יד).

פירש רש"י: "עקר" - שאינו מוליד.

ותמהו המפרשים, מה בא רש"י ללמדנו בזה, הלא כולם יודעים שעקר הוא מי שאינו מוליד? ופירש הגאון רבי יהונתן אייבשיץ זצ"ל (מדרש יהונתן מאמר קפד) פירוש נפלא: הנביא אומר (ישעיה נד א) "רוני עקרה לא ילדה", ושואלת הגמרא (ברכות י): משום דלא ילדה רוני? מה השמחה בזה שאינה יולדת?

ולכאורה קשה, מדוע הגמרא ושואלת רק על המילים "ולא ילדה", היה אפשר לשאול על תחילת הפסוק "רוני עקרה", משום שהיא עקרה רוני?

נכתב ע"י הרה"ג רבי משה והב שליט"א
רב מחלבות שטראוס - ישראל ומנהל מחלקת הכשרות והמזון בירושלם

בעקבות רבותינו הדליקו נר

רבינו יעקב כולי זצוק"ל

ביום ראשון הקרוב י"ט אב יחול יום הילולא של רבינו יעקב כולי זצוק"ל "בעל המעם לועז".

רבינו נולד בארץ ישראל בשנת תמ"ט 1689 לאביו רבי מכיר זצ"ל שהיה חתנו של רבי משה בן חביב זצוק"ל רבי מכיר כולי היה נצר למשפחה עתיקה וחשובה באי הכרתים אשר נשלט בידי שלטון ממלכת ונציה אך בשנת תכ"ט נשלט האי הכרתים בידי הטורקים ובשנת תע"ה גורשו כולם משם.

רבי מכיר כולי שהיה עשיר ובעל נכסים החליט לעזוב את המקום ונסע לכיוון ירושלים אשר הייתה עיר של סופרים וחכמים.

ביניהם רבי חזקיה די סילוה (בעל הפרי חדש) רבי אפרים נבון (בעל מחנה אפרים) רבי משה גאלנטי וכן רבי משה בן חביב אשר לקח את רבי מכיר כולי חתן לביתו. רבי יעקב כולי בעל "המעם לועז" גדל בילדותו בצל סבו הגדול רבי משה בן חביב אשר הושפע ממנו רבות ובחלק מספריו של רבי יעקב כולי רואים את מידת הערצה שהיה לו לסבו הגדול ובו הוא כותב "יתר על כן אנא מכח אבוה דאימא קאתינא וכו' והוא ניהו מרן זקני הרב המובהק רבי משה בן חביב זללה"ה הפטיש החזק וכו', בשנת ה'תל"ד נסע רבי יעקב כולי לקושטא כדי להדפיס את ספריו סבו הגדול רבי משה בן חביב לאחר שערכם בעיר צפת, ובקושטא הכיר רבי יעקב כולי

את רבי יהודה רוניאס בעל "המשנה למלך" שמינה אותו לדיין בבית הדין, ולאחר שנפטר רבי יהודה רוניאס ערך הרב את כתביו והוציאו לאור ואף הוסיף להם את הגהותיו תחת השם "אמר המגיה"

יש לציין שבשנת ה'של"ה שזה היה שנה שבו נפטר מרן "הבית יוסף" היה גם צרות רבות שתקפו את עיר הקודש צפת וגרמו לירידה רוחנית אשר גרם לחלק מהאנשים ללכת אחר משיח השקר ובגלל מצבם הרוחני הירוד החליט רבי יעקב כולי לחבר את הספר 'מעם לועז' אשר יחזק את העם להחזירו למוטב.

ובאמת אנו רואים את הערכה הגדולה והעצומה לה זכה רבי יעקב כולי על יצירתו הגדולה של ספרו 'מעם לועז' שבו מיזג ושילב המחבר את פירושו על התורה נביאים וכתובים עם מאמרי חז"ל וכל הקורא את הפירושים על התורה מרגיש כאילו שומעם מיום נתינתם מסיני, הספר מעם לועז נכתב בתחילתו בשפה הלאדינית והרב הספיק להשלים רק את ספר בראשית ושמות ואת שאר הפרשיות עד דברים השלים רבי יצחק בכור שמריה ארגוטי שהיה מחכמי טורקיה ואת נביאים וכתובים השלים רבי יצחק ארגואיטי רבי יעקב כולי נפטר בי"ט אב ה'תצ"ב (1732 למייננים) בהיותו בן 42 שנה בלבד.

ועליו כתב החיד"א הקדוש "והכרתי תוקף פעולת צדיק מהר"י כולי זצוק"ל הפלא ופלא כי היה סופר מהיר ובקי בש"ס בפוסקים ומפרשים. כמו שרואים אנו בספר "מעם לועז" אשר חיבר לזכות את הרבים אשריו ואשרי חלקו (חלק מהמאמר נלקח מהפתיחה לספר "מעם לועז")

העלון להצלחתם של: אושרה אסתר בת איריס טובה - נחת מהילדים, גילה בת דבורה - בריאות טובה, רחל בת עידית מלכה - ידיים מלאות, יהודה ינון בן איריס טובה - זרע קודש בר קיימא, יעקב בן אסתר ושירן בת אסתר - זיווג הגון, רחל הודיה בת שולמית - זיווג הגון, רחל רונינה בת מרסל חיה - רפואה שלמה, שולמית בת זוהרה - שלום בית.

הרה"ג רבי ישראל לורי שליט"א
בסיניתו הקבועה ברדיו קול חי בתוכניתו של הרב בן ציון
כל יום ה' בשעה 13:30

הלהקה: מותר לאותה משפחה להביא משפחה אחרת לפי התנאים שציין.
שאלה: 'נהג בוס' שתוך כדי הנסיעה נהיה תקר בגלגל [פנצ'ר], האם חייב הנהג לשלם על הנוזק?

תשובה: לכאורה היה נראה לומר שוודאי יהיה חייב לשלם מדין אדם מועד לעולם שחייב לשלם על כל הנוזקים שעשה, וכמו שהמשנה בבא קמא כו: אומרת אדם מועד לעולם בין שוגג ובין מזיד ובין ער ובין ישן, וכן פסקו כל הראשונים כדברי המשנה וכן הרמב"ם בהל' חובל ומזיק פרק א' הל' י"א וכן הרי"ף והסמ"ג פ"ע וכן טור ומין השו"ע בחוש"מ סימן תכ"א.

אבל נראה הלהקה לפטור את הנהג משום שלנהג יש דין של שומר שכר שהרי הוא מקבל כסף על עבודתו ועל עצם זה שהרכב נמצא אצלו, וקי"ל שומר שכר חייב בגנבה ואבדה ופטור מאונס (שבועות מט) וכ"ש שפטור במקרה שמתה מחמת מלאכה, ומה שנעשה כך לרכב זה לא בגלל שהנהג פשע אלא מחמת אונס ובכה"ג שומר שכר פטור, ויש מן הפוסקים שרצו לפטור אותו מדין מתה מחמת מלאכה שאז יהיה פטור ואפי' בזמן שמשתמש ברכב לצורכו ולא לצורך בעה"ב.

הלהקה: הנהג יהיה פטור מלשלם על אותו התיקון מדין אונס.
ניתן לשמוע כל יום 3 דקות של הצלחה יומית *5293* שלוחה 5

הרב אברהם דניאל שליט"א
רב במוקד הליכות "בית מרן"

אקטואליה בהלכה

שאלה: האם מותר בשבת לקרוא ספרי בישול או מתכונים עוגות וכדו' ?

תשובה: כל האיטור הוא דווקא בשטרי הדיטות שהם שטרי חשבונות מקח וממכר אבל שאר ספרי חכמה לא גזרו עליהם, ובספר בישול מותר לעיין בערעור הועיל והם בכלל ספרי חכמה משום שהם מלמדים איך התבשיל יצא יותר טעים, והמחמיר תבוא עליו ברכה, וכן כתב בשמירת שבת כהלכתה (פרק כב' הערה קכ"ד) וכן הסכים עמו מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל בספרו חזון עובדיה (הל' ו' עמוד ע"ג)

שאלה: לכבוד הרב האם מותר לרסק בשבת ארטיק או איגלו קפוא כדי לשתות את מימיו?

תשובה: כתבו התוספות (שבת נא...) שצריך להיזהר בחורף שלא ליטול ידיים במים שיש בהם ברד וגם אם נטל יזהר שלא ידחוק את ידיו. וכן כתב רבנו ירוחם והרשב"א והטעם לכך כתב רש"י משום מוליד מים שדומה למלאכה, ועוד טעם כתב מרן השו"ע שלא יבוא לסחוט פירות שעומדים ומשקים וכן כתב בשולחן ערוך (סימן שי"ב סעיף ט') שאין לרסק שלג וברד בידיים מאותם טעמים שאמרנו. נמצאנו למדים שאסור לרסק ברד אפילו כדי לאכול אותו מיד אלא אם כן מרסק בפיו ואוכלו מיד. ועיין עוד בספר 'אור ההלכה' (עמוד עד')

שאלה: לכבוד הרב רציתי לדעת כיצד עלינו לנהוג עם שאריות המאכל הנמצאים בבית בסיום כל סעודה. והאם יש הבדל בין לחם לשאר מאכלים?

תשובה: עניין של ביזוי אוכלים הוא עניין חמור מאוד ויכול להביא ח"ו לידי עניות. אך לכל אחד מאיתנו יש שאריות מאכל בסוף סעודה וצריך לדעת כיצד לנהוג בהם. כתב מרן בשולחן ערוך (סימן קע"א סעיף א') וזה לשונו עושה אדם צרכו בפת ובלבד שלא ימאס בו. ולכן אין מניחים עליו בשר חי ואין מעבירים עליו כוס מלא ואין סומכים בו קערה אם היא מלאה שאם יישפך עליו ימאס. ואין נוטלים ידיים בין בין חי בין מזוג. ואין זורקים הפת משום ביזוי אוכלים.

וכשם שאין זורקים את הפת כך אין זורקים אוכלים הנמאסים על ידי זריקתם, אבל דבר שלא נמאס כגון: אגוזים ורימונים וכבושים מותר ע"כ. וכתב שם מרן הבית יוסף שלחם גם אם לא נמאס אסור לזרוק ושאר מאכל אם לא נמאס מותר לזרוק. אסור להשליך שאריות מאכל לפח אשפה משם ביזוי אוכלים. אלא שיש פתרון לכל זה אם ישם את כל שאריות המזון בתוך שקית סגורה וישליך לפח אשפה בצורה של כבוד. ובפת ושאר מיני דגן צריך יש לשים בשני שקיות וישליך לפח. ובה יציל מאיסור ביזוי אוכלין ואין בכך משום איסור בל תשחית מכיוון שכל דבר שרצינו לאוכלו ונמנענו מלאוכלו היות ושבענו אין איסור להשליכו לפח.

פינת בריאות
אתם שואלים והמומחים עונים במייל:
betmaran1234@gmail.com

הקפה

ההסבר נעוץ כנראה בכך שהקפה מכיל חומצה כלורוגנית - תערובת צמחית בעלת תכונות נוגדות חמצון שכנראה מפחיתות את רמות הסוכר שנספגות בגוף.

ומה בנוגע לקלוריות שבקפה? לא תשברו את תקציב הקלוריות שלכם על קפה, אלא אם תוסיפו לו קצפת. כוס קפה מכילה רק שבע קלוריות (בלי חלב וסוכר). אם מוסיפים קרם (תהליף חלב), מגיעים ל-46 קלוריות. כל כפית סוכר מוסיפה 23 קלוריות.

***קפה ודיכאון:** מחקר שנעשה ב-2011 העלה את האפשרות שצריכת קפה יכולה להועיל גם לבריאותנו הנפשית: נשים ששתו שתיים עד שלוש כוסות קפה ביום נהנו מירידה של 15% בסיכון ללקות בדיכאון- בהשוואה למי ששתתה כוס קפה אחת בשבוע. מי ששתתה ארבע כוסות ויותר ביום נהנתה אף מירידה גדולה יותר - של 20% - בסיכון ללקות בדיכאון.

כיצד מגן עלינו הקפה מפני דיכאון? ובכן, ניתן לחלק את השפעת הקפה על מצב הרוח להשפעה לטווח ארוך ולהשפעה לטווח קצר. השפעת הקפה לטווח הקצר מיוחסת לשינוי ברמת הסרוטונין והדופמין במוח, ואילו השפעת הקפה לטווח ארוך מיוחסת לתכונות האנטי דלקתיות ונוגדות החמצון שלו - גורמים שנחשבים בעלי משמעות בדיכאון.

הקפה

רבים מאיתנו לא יכולים לפתוח את היום - ולפעמים אפילו את העיניים - בלעדיו. אבל מה עושה קפה לבריאות שלנו? מתברר שהשתייה סובלים פחות מסוכרת, מפרקינסון ומשיטון (דמנציה) בהשוואה למי שאינם צורכים קפה. שותי קפה גם לוקים פחות בסוגים מסוימים של סרטן, בהפרעות בקצב הלב ובשבץ מוחי.

***קפה ולב:** מחקר בהשתתפות 130 אלף לקוחות של שירותי הבריאות קייזר פרמננטה (קופת חולים אמריקנית - הגדולה ביותר בעולם מבחינת מספר המבוטחים) העלה שיש תועלת גם בצריכה מתונה של קפה: אנשים שדיווחו ששתו בכל יום בין כוס אחת לשלוש כוסות של קפה היו בסיכון נמוך ב-20% להתאשפז בגלל הפרעות בקצב הלב, בהשוואה לאלה שלא שתו קפה - ללא קשר לגורמי סיכון אחרים.

***קפה וירידה במשקל:** אף שקפה מעלה במעט את לחץ הדם, הרי שיש לו יתרונות אחרים בנוגע לשאר המרכיבים של התסמונת המטבולית - שהיא שילוב מסוכן של גורמי הסיכון הבאים: לחץ דם גבוה, ערכים גבוהים של רמת הסוכר בדם, היפרליפידמיה (רמות גבוהות של שומנים בדם) והשמנת יתר. עדויות ממחקרים חדשים מראות שצריכת קפה גם מסייעת לירידה במשקל.

העלון להצלחתם של: חנה אבלי בת זארה - בריאות ופרנסה בשפע, חנה בת חגית - הצלחה, בת אסתר - זרע קודש בר קיימא, חיים מיכאל בן בתיה - רפואת הנפש והגוף, טליה בת יפעת - הצלחה בכל, יחיאל מרדכי בן ברכה - כל הברכות, נועה בת אילנית - נחת מבעלה, מוזל בת חממה - כל הברכות, גבריאל בן זוהרה - רפואה שלמה, חיים בן אורה - זרע קודש בר קיימא בקרוב.

לחיות עם האמונה

הרב הגאון רבי יעקב לוגאסי שליט"א
רב מדרשויות "בית מרן" ומחבר סדרת הספרים "נר להגלי" ועוד...

היסוד לרכישת האמונה - ענווה

לצערנו רבים סובלים מכפייתיות - מחשבה שנכפית על האדם לא ברצונו, ומכריחה אותו לעשות פעולות מסוימות נוספות מחוסר ביטחון שעשאו כראוי, כמו לחזור על מילים בתפילה מחמת חששו שלא אמרן כראוי, ועוד תופעות דומות. כל זה נובע מפגיעה בנפש האדם.

מישהו שאל אותי: "האם אין פתרון בתורה לכפייתיות, הרי התורה היא רפואה? מדוע צריך ללכת רק לפסיכולוג או לפסיכיאטר בשביל זה? האם לתורתנו הקדושה אין פתרונות לכל הבעיות הללו?"

אמרתי לו, "בוודאי שיש!", והראיתי לו את דברי ה'סטייפלער' זצ"ל שהבאתי בספריי, שהפתרון לכפייתיות הוא אמונת חכמים. כשיש לאדם ענווה, התבטלות לחכמים, הוא יכול לפתור גם את בעיית הכפייתיות שלו.

וכך אומר ה'סטייפלער' זצ"ל: לא מעט באו אלי עם התופעה הזאת, ואלה שבאמת התבטלו, והחליטו שדעת תורה קובעת לי ואיני קובע לעצמי, הצליחו לצאת מהכפייתיות. האדם צריך לשאול: האם ראיתי אצל רבותיי שצריך לחזור על מילה כמה פעמים?! האם ראיתי אצלם שצריך ליטול ידיים כמה וכמה פעמים?! האם קיבלתי מהחכמים שצריך לחשוש כל מיני חששות בהנהגת החיים?!

לא! לא ראיתי זאת אצל רבותי! לא ראיתי שבגמרא כתוב כך, לא נוכחתי שב'שולחן ערוך' כתוב כך. אם אני הולך לחכם, ושואלו אם יצאתי ידי חובה,

והחכם אומר לי "יצאת ידי חובה", עלי לקיים "ועשית ככל אשר יורוך", 'אפילו אומר לך על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין הוי שומע לו'. בא החכם ושואל אותך, "באיזו יד אתה מניח תפילין?". אתה עונה "ביד שמאל". "מדוע? אתה ימני?". אתה עונה "לא!", והוא מורה לך: "תניח ביד ימין כי אתה שמאלי!". גם אם אומר לך על ימין שהוא שמאל, אתה צריך לשמוע לו.

כאשר אדם מתבטל לאמונת חכמים ויש לו ענווה, המידה הזו מסלקת את כל מחשבות השטות שלו, ובוודאי את מחשבות הכפירה. כשאדם חושב לעצמו: וכי כל השאלות והספקות שיש לי, לא היו לרשב"א, לרמב"ם, להפ"ח חיים, ל'בן איש חי' ולשאר גדולי ישראל?! האם תהיה להם בעיה לענות על השאלות השטותיות שיש לי בראש? ובכל זאת הם עבדו את ה' בתמימות עם כל האמונה, ומסרו את נפשם, ממונם, זמנם, שנתם ואכילתם בשביל הקב"ה, ונתנו את כל כולם בשביל ה' יתברך.

לא היו להם ספקות. מי שרוצה לצאת ידי חובה מחמת הספק, עושה הכל רק בדיעבד, בשביל לצאת ידי חובה, ואילו הם מסרו את כל אשר להם בשביל התורה והמצוות, רק מפני שהאמונה הייתה פשוטה וברורה אצלם. אם כן - "צאי לך בעקבי הצאן, ורעי את גדיותיך על משכנות הרועים". אין כמו לנהוג באמונת חכמים, שהיא בעצם ביטול הדעה העצמית שלי לדעת חכמי ישראל כדי לבסס את האמונה בלב.

לרכישת דיסקים 5 דקות חי באמונה של כבוד הרב לוגאסי שליט"א
(כ 100 שיעורים בדיסק) חייג 5290*

חינוך הילדים

הרה"ג רבי אבנר קוואס שליט"א
מוראח בשלום בית וחינוך ילדים

יסודות לבניית החינוך

מהם היסודות שעליהם בונים את החינוך? דוד המלך אמר בתהילים: "קִחְצִים בְּיַד גְּבוּרָה בְּיַד הַנְּעֻרִים". ובכך המשיל את חינוך הילדים ליריית חץ. ביריית חץ ישנם שלושה שלבים: א. מתיחת מיתר. ב. כיוון. ג. שחרור.

מתיחת מיתר ככל שנמתח יותר את המיתר, החץ יעוף רחוק יותר. ואם לא נמתח את המיתר, אז החץ יפול מתחת לאפיו.

מה פירוש 'החץ יעוף רחוק'? הכוונה היא שהילד יעשה לנו נחת רוח בגילאים מבוגרים יותר. זו לא חכמה שילד בגיל 4-5 עושה נחת רוח להורים, קיפין שהוא חמוד ומתוק וסולחים לו על הכל. החכמה הגדולה תהיה לרוות ממנו נחת רוח בגיל 15-16, כשהחץ כבר באוויר. זאת ועוד, אנחנו רוצים שהחץ הזה יעוף רחוק גם אחרי שיהיה נשוי ומספר שנים, ונקבל משוב חיובי מבת הזוג.

האמת, שאנחנו היינו רוצים שהחץ הזה ילווה אותנו גם בגילאים המבוגרים. היום אנחנו צעירים וחזקים ובריאים. ואולי יגיע יום שנזדקק להם מאד, ונצטרך שהם יהיו לידנו. כבר שמעתי אב מבוגר אומר לבנו: *תבוא לי אלי...*

והבן ענה לו בקול רם ובזלזול: *אבא, כמה אתה מתיח? אולי תפסיק לעמת?...* איך מרגישים זוג הורים מבוגרים שבאו להתארח בשבת אצל הבת, ובמשיך

השבת הבת עשתה להם פרצופים של קושי ושל טורח. איך הם מרגישים במוצאי שבת?...

לכן, קוראים יקרים, אנחנו צריכים לבקש מהקב"ה: יהי רצון שנהיה בריאים עד 120 ולא נזדקק לעזרת הילדים. לדוד המלך היו הרבה ילדים, ובכל זאת הוא כתב בספר תהילים: "אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי לְעֵת זְקֵנָה וְקָלוֹת פְּחִי אֶל תִּשְׁבְּנֵי". מדוע דוד המלך לא פנה אל ילדיו הרבים, מדוע הוא פונה אל הקב"ה? התשובה לכך ברורה - הוא ספג אכזבות קשות מאבשולם, מאמנון ותמר, ומאדוניה בן חגית. לפעמים הילדים מאכזבים, לא כדאי שתבנו עליהם.

אם כן, נחזור לשאלה: איך יורים את החץ כל כך רחוק? יש לכך תשובה אחת - מותחים את המיתר! מהי מתיחת המיתר? - זוהי ההשקעה בחינוך. ככל שנשקיע בחינוך יותר, החץ יעוף רחוק יותר.

אם כן, נשאלת השאלה: מהי ההשקעה בחינוך? הורים רבים חושבים שלהשקיע בחינוך זה לקנות לילד נעלי ספורט מיוחדות, טרנינג איכותי, מחשב משוכלל, קורקינט חשמלי וכדומה. ולא היא, אין זו השקעה בנפש הילד אלא בגוף הילד, בחלק של המעטפה.

ברזב עם הדרת מלך

מניינים לאנשים הנמצאים בבידוד, חולי קורונה ורמת סיכון גבוהה
אשר לא יכולים להשתתף במניין

ניתן להצטרף בשעות הבאות:

תפילת שחרית: נץ החמה, 7:10, 7:15, 7:40, 8:10, 8:30 בבוקר

תפילת מנחה: 13:10, 13:15, 19:20, 10 דקות לפני השקיעה

מנחה וערבית: בפלג, 20 דקות לפני השקיעה. ערבית נוספת בשעה: 20:20, 21:30

לשמיעת התפילות חייגו ל-5293* שלוחה 16

העלון להצלחתם של: נועה בת יעל - רפואת הנפש והגוף, שירן בת מרים - זיווג הגון, ניצן בן הלן וסרח בת חוה - להקים בית נאמן בישראל, טוביה בן שרה - הצלחה בכל, אורי בן אילנה - כל הישועות, נתנאל בן חמו - פרנסה בשפע, יעקב ניסים בן סוזן סולטנה - רפ"ש, ישראל בן בינה רחל - סיעתא דשמיא בכלל, מרדכי יעקב בן שולמית - רפ"ש, נדב מוטי בן אסתר - פרנסה טובה.

בחסדך בטחתי

יש בורא לעולם

כבר כתבתי בפתיחה לספרי 'יגל לבי בישועתך' את מה שעברתי בצעירותי. נולדתי וגדלתי בשכונת התקוה שבתל אביב - ילד ממוצע למשפחה דתית - לא ברמה גבוהה של חרדים או חסידיים משפחה פשוטה, להורים עולים חדשים מפרס. אבל דתיים, שומרים שבת, אוכלים כשר. מה שנקרא: 'דתיים בלשון העם'. חמש מאות מטר מהבית שלנו היה אצטדיון של קבוצת כדורגל. אני זוכר איך שבכל שבת היו אנשים עם צעיפים כתומים נוהרים לכיוון המגרש, ובהליכתם הם היו צועקים קריאות של גאוה בקבוצה שלהם.

וכאשר היו מבקיעים גול, כולם היו צועקים באקסטזה: "יש אלוקים!!! כיון שהבית שלנו היה קרוב למגרש, הרצפה בביתי היתה רועדת. אני, בתור ילד קטן רצייתי גם כן ללכת למגרש כדורגל, כמו כל הילדים בשכונה, אך ההורים שלי היו אומרים לי: "יגאל - אסור! שבת היום אתה לא יכול ללכת למשחק".

הייתי יושב בבית ובוכה על מר גורלי: "למה לכל החברים בשכונה מותר ללכת למשחק כדורגל ולי אסור?!". וככה המשיכו החיים שלי, עד ששלחו אותי ללמוד בישיבה בני ברק.

הייתי נוסע ביום ראשון אחת לשבועיים לישיבה ודמעתני על לחיי: "למה רק אני צריך לנסוע לבני ברק, לעזוב את כל החברים, לעזוב את השכונה, לעזוב את משחק הכדורגל וללכת לישיבה?!" המחשבה הזאת ליוותה אותי הרבה זמן. בישיבה, כשהיתה לי אפשרות לברוח מהשיעור ולשחק, הייתי עושה את זה בשמחה, הייתי בורח ומשחק כדורגל. כשהייתי מגיע הביתה מהישיבה, אבא

שלי היה אומר לי: "יגאל - בוא לתפלת מנחה", הייתי הולך לתפלת מנחה כי הייתי ילד טוב, אבל באמת שלא רצייתי ללכת לתפלת מנחה - כך הרגשתי. לא רצייתי לקום בשבת בבוקר מוקדם, הייתי אומר לעצמי: "למה כולם ישנים על מיטתם, ואני צריך לקום להתפלל בשבע בבוקר?". כאשר ההורים שלי היו נוסעים לשבת לבית מלון - לא הייתי הולך להתפלל - "למה שאלך להתפלל? בגלל שאבא שלי אמר? עכשיו הוא לא כאן, אז יש לי אפשרות לשחק כדורגל!".

כך בכל דבר שלא היו תופסים אותי ואומרים לי לעשות, הייתי מתחמק ממנו. עד שהגיע שלב בחיים שלי, שאיזה נקודה קטנה האירה בתוכי, ושינתה אותי מקצה לקצה. כל האישיות שלי, וכל מה שיש לי היום בחיים, זה בגלל אותם ימים, אותם ימים שבהם קרה לי משהו בחיים, שמאד הייתי רוצה לשתף את כל יהודי בעולם במה שקרה לי, כי אני חושב שזו נקודה שיכולה לשנות אצל כל אחד ואחת מאתנו הרבה בחיים.

אם נכניס את זה לתת מודע שלנו, שום דבר לא יעצור אתנו בחיים מלעשות את הדבר הנכון. נקודה שגרמה לי למהפך גדול בחיים, מאדם שרוצה כל הזמן לשחק כדורגל ולעשות כל העולה על ליבו, לאדם שרוצה ללכת לבית הכנסת, מחפש ללמוד תורה, למרות שאני יודע שיש באיזה מקום משחק כדורגל, אני מעדיף להיות בבית המדרש ולעסוק בתורה. אף אחד לא מחייב אותי לשבת ללמוד, אף אחד לא מחייב אותי לכתת רגלי למסור שיעורים, אבל אני עושה את זה מרצוני הפרטי.

(מתוך הספר יגל ליבי- הרב יגאל כהן שליט"א)

אברך בית מרן חקרים.
אני לא איתרעתי ונחמתי
אבל אני פשוט חזרה לחובות אבא.
אפני כלני קיימתם הירעה צבאר אברכים שישלים
ואוודים כל חיים באהלה על תורה, תכליתית גמ אני
אמכתי באברך כבאל הדש לעתתם וביה נשלתי,
באותו חודש חזרה החזרה וידע לאמר מכן סקרני
וורק!! כמותי אהקים בית על תורה ולאברך אומית ששוקק
בברכה, א.ב. רחובות
וואוד.

זקוק לבריאות? זיווג הגון? זרע קודש? שמירה והגנה?

התורה מגנא ומצלא!!

"עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר"

אגודת 'בית מרן' זוכה ומפעילה בסיעתא דשמיא לחנוך כולל נוסף!

בזכותכם נדאג לעוד אברכים עמלי תורה

שילמדו בקדושה באהלה של תורה.

מאות נושעו בכל המישורים בזכות תמיכה באברכים -

בזכות תמיכה זו הינך שותף מלא ללימודו של אותו אברך

ושכרך הוא כשל האברך בעצמו!

להצטרפות חייגו עכשיו והשתתפו: *5290*

מפעילויות הארגון:

* הפצת עלון בית מרן * מדרשויות לנוער בסיכון * סלים ליתומים ואלמנות * כולל אברכים

* קו הליכות 'בית מרן' לשאלות בהלכה ושמיעת שיעורי תורה *5293*

